

عنوان مقاله:

نقش عوامل ارتباط کلامی در به کارگیری آرایه های بیانی

محل انتشار:

دوفصنامه زبان و ادب فارسی، دوره 72، شماره 239 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محبوبه همتیان - استاد یار/ گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در کتاب‌های بلاغی، علم بیان «ایراد معنی واحد به طرق مختلف با تفاوت در وضوح و خفا» تعریف شده است. لازمه بلیغ بودن کلام، انتخاب این شیوه‌های گوناگون بیانی با توجه به شرایط و ویژگی‌های عواملی است که در ساخت یک کلام نقش دارند. با توجه به این که متکلم، مخاطب، بافت موقعیتی و کلام از عوامل ایجاد ارتباط کلامی است هماهنگ بودن ویژگی‌های کلام با احوال آن‌ها شرط بلاغت کلام خواهد بود. در این پژوهش سعی شده است نقش اقتضای حال این عوامل چهارگانه، در چگونگی و چرایی کاربرد مباحث مختلف علم بیان تبیین شود و ضرورت در نظر گرفتن این اقتضات، هم در مرحله به‌کارگیری آرایه‌های بلاغی و هم در مرحله شناخت آن‌ها مشخص شود. احوال این عوامل در ساختار اقسام گوناگون تشبیهات، استعاره‌ها و وجوه تمایز آن‌ها نقش اساسی دارد. آفرینش کنایات نیز به شرایط بافت موقعیتی بستگی دارد و در شکل‌گیری و به کارگیری نمادها نیز مقتضیات ناشی از احوال این عوامل تاثیرگذار است

کلمات کلیدی:

آرایه های بیانی، متکلم، مخاطب، بافت موقعیتی، کلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199680>

